

£ §

נושא	תנן	£	•
לגלח ולכבס ואלו מגלחים:	בחול המועד	אסור	שלא ימתין למועד, ויכנס לרגל כשהוא מנוול
	הבא ממדה"י	מותר	שלא היו יכולים לגלח מעריו"ט
	היוצא מבית אסורים	מותר	[רק בהולך לצורך, לא לטיול]
	מנודה שהותר	מותר	אף אצל ישראל, שהיה בצער
	הנודר, והחכם התיר	מותר	שהתירו תלוי באחרים (ולא התירו לו קודם)
	נזיר ומצורע	מותר	שלא מצא חכם מעיר"ט, או שלא מצא פתח להתירו
	שעדיין לא הגיע זמנם - מעיר"ט	מותר	שעדיין לא הגיע זמנם - מעיר"ט
ואלו מכבסים	כל המזכרים לעיל	מותרים	כנ"ל
	מטפחות ידיים	מותר	שדרך לכבסם תדיר - לצורך אכילה
	מטפחות ספריים	מותר	כשמגלח לאלו המותרים.
	מטפחות הספג	מותר	שמכבסם לצורך רחיצה - שהרי מותרת
	כיבוס וטבילה לטהרה	מותר	רק לצריכים להם
כתיבה	בחוה"מ	אסורה	שאינו לצורך אוכל
	קידושין	מותר	מחשש שיקדמנו אחר
	גיטין	מותר	שרוצה לילך - ותשאר עגונה
	שוברין	מותר	שמא הלווה לא ישלם בפעם אחרת
	דיתיקי - צוואת שכ"מ	מותר	שמא ימות
	מתנה	מותר	שמא יחזור בו
	פרזבול	מותר	שרוצה לילך לחו"ל (ושמא לא יהיה לו ב"ד אח"כ)
	אגרות שום	מותר	שהעדים רוצים ללכת (ע"י ביר"ט)
	אגרות מזון	מותר	כנ"ל
	שטר חליצה	מותר	כנ"ל
	שטר מיאון	מותר	כנ"ל (ושמא אחר המועד תהיה גדולה ולא תוכל למאן תויר"ט)
	שטר בירורין (בחירת דינים מוסכמים)	מותר	שלא יחזרו בהם הצדדים, ויתבטל השלום (תויר"ט)
	גזירות ב"ד	מותר	שמא ישכחו אח"כ מה פסקו
	אגרות קשות	מותר	חובות כלפי המלכות
	וי"א: אגרות קשות	מותר	שמעשה הדיוט הן. (תויר"ט)
שטר חוב סיבות להיתר:	בסתמא	אסור	שאפשר לכתוב אחרי חוה"מ
	אינו מאמינו (1)	מותר	שהלווה צריך למעות היום.

		(2) הסופר צריך מעות	מותר	לצורך הוצאות יו"ט של הסופר
	כתיבת דברי מצוה	אפילו דברים שבקדושה - סת"ם	אסור	שאינו לצורך המועד
			אסור	הגהה זו- כתיבה גמורה ותיקון כל הספר
			מותר לעצמו	לצורך מצוה
			רק על ירכו	בשינוי מדרכו בחול
			הקובר ג' ימים קודם	שכבר נהג אבלות ג' ימים
הקובר ח' ימים קודם	ביטול אבלות ביו"ט	הקובר רגע קודם יו"ט	בטל שלושים	שכבר התחיל לנהוג שלושים
			בטל שבעה	שכבר התחיל מעריו"ט
			בטל שלושים	שהתחיל (במקצת יום שביעי) את השלושים
			אינו נוהג	בפרהסיא רק בצנעה
אבלות בשבת			עולה במנין	שנוהג בצנעה
			ואינה מפסקת	שלא פסקה האבלות ממנו
			מפסקת	שאינו נוהג כלל אבלות
אבלות ברגל		כשכבר התחיל ואם לא התחיל	אינו עולה	ומשלים הכל אחר החג
			מפסיק ואינו עולה	
§	מהו רגל לאבילות	רגל של שבעה ימים	מפסיק ואינו עולה	
			כשבת	ר"ה יו"כ ו...
			מפסיק כרגל	
			מפסיק	שהיו לו ז' ימי תשלומים והוא כרגל גדול
			במחלוקת הנ"ל	
			מפסיקין	ואפילו עצרת בזה"ז
			כשבת- אינו מפסיק	
			הכל מפסיק	דהלכה כמיקל באבלות
			מפסיק	
			עולה מהמנין	וכל "השבעה" שנהג קודם יו"ט נחשבים ז' ימים גם אם נהג רק רגע אחד. והרגל עוד 5 ימים, ומשלים אח"כ מה שהפסיק
×	מנהגי אבלות במועד	קריעה והבראה	מותר	רק לקרובים ממש (ז' קרובים שחייב להתאבל עליהם)
			על מיטה	שלא ינהג אבלות כבכל השנה

	זקופה			
אבילות בפרהסיא	אין אומרים	ברכת אבלים (בברהמ"ז)		
לסיים את ההלויה, מהר	עומדים	במועד		
שהוא דרך כבוד- ומבייש העניים שאין להם	אסור	עמידה בשורה		
שהוא צנעה	מותר	להוליך בטבלה וכו'	תקנות חז"ל באבלות (בחול)	
שאסור להתאבל	אסור	בסלים		
שמעורר הספד	אסור	במועד	הספד	
צניעות (שמא תזוב דם- רש"י בתויר"ט)	אסור	להניח מיטה ברחוב		
שאינו כ"כ מעורר בכי	מותר	של נשים - אפילו בחול		
שמעורר בכי ביותר	אסור	מענות (אומרת ועונות)		○
	מותר	מטפחות (כף אל כף)	קינות ע"י נשים:	
	מותר	סמוכות למיטה לר' ישמעאל		
	ודאי שלא	מקוננות		
		בר"ח וביו"ט דרבנן(חנוכה ופורים)		
	מותר	עינוי וטיפוח	לפני קבורה:	•
	אסור	מקוננות		
כבוד ר"ח והחג	הכל אסור		אחר קבורה:	